

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1216 København K

Lovafdelingen

Dato: 29. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0534
Dok.: JEE41072

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 314 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 11. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 314 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del):

”I forlængelse af besvarelsen af SOU alm. del – spm. 207 bedes justitsministeren uddybe, i hvilke tilfælde det vil kunne være strafbart at modtage ydelser fra et offer for menneskehandel.”

Svar:

Det forhold, at en person modtager ydelser fra et offer for menneskehandel, kan ikke i sig selv anses for strafbar medvirken til menneskehandel efter straffelovens § 262 a, jf. § 23. Straf for menneskehandel eller for medvirken hertil forudsætter, at den pågældende ved tilskyndelse, råd eller dåd forsætligt har medvirket til at rekruttere, transportere, overføre, huse eller efterfølgende modtage ofret (dvs. har medvirket til selve handlen), og den pågældende skal således have haft viden eller formodning om, at ofret i den forbindelse blev udsat for en behandling som beskrevet i straffelovens § 262 a.

Der vil efter omstændighederne kunne straffes for (medvirken til) overtrædelse af en række andre bestemmelser i straffeloven i tilfælde, hvor en person modtager ydelser fra et offer for menneskehandel med forsæt til (f.eks. med viden om eller hvis det anses for overvejende sandsynligt), at den pågældende udfører ydelsen under tvang mv. Det drejer sig f.eks. om straffelovens § 260 (ulovlig tvang), § 261 (frihedsberøvelse) og § 266 (trusler).

Som eksempel herpå kan nævnes, at en arbejdsgiver, der ikke selv har medvirket til selve menneskehandlen, men som ansætter personale, der er ofre for menneskehandel, vil kunne straffes for medvirken til ulovlig tvang efter straffelovens § 260, hvis arbejdsgiveren har viden om eller anser det for overvejende sandsynligt, at en bagmand med vold eller trussel om vold tvinger personalet til at udføre det pågældende arbejde.

Tilsvarende vil en bygherre, der indgår aftale med en entreprenør om udførelse af en bestemt opgave vel vidende, at entreprenøren til den pågældende opgave vil benytte ansatte, som med vold eller trussel om vold tvinges til at arbejde hos entreprenøren, kunne straffes for bl.a. medvirken til ulovlig tvang efter straffelovens § 260.